

TRIBUNA
JOAN CARRERA

Recull de premsa

Convidat: Jean-Paul Vesco

Grup Sant Jordi
de defensa i promoció
dels drets humans

EL PUNT **AVUI+**

RELIGIÓ

L'arquebisbe d'Alger, Jean-Paul Vesco, proper convidat a la Tribuna Joan Carrera

Mireia Rourera
BARCELONA

El dominic francès Jean-Paul Vesco, que és l'arquebisbe d'Alger, és el convidat a la novena sessió de la Tribuna Joan Carrera, un dinar col·loqui que es farà el dia 16 d'octubre i organitza el Grup Sant Jordi pels Drets Humans i El Punt Avui amb el suport de més de vint entitats de cristians de base d'arrel catalana i progressista.

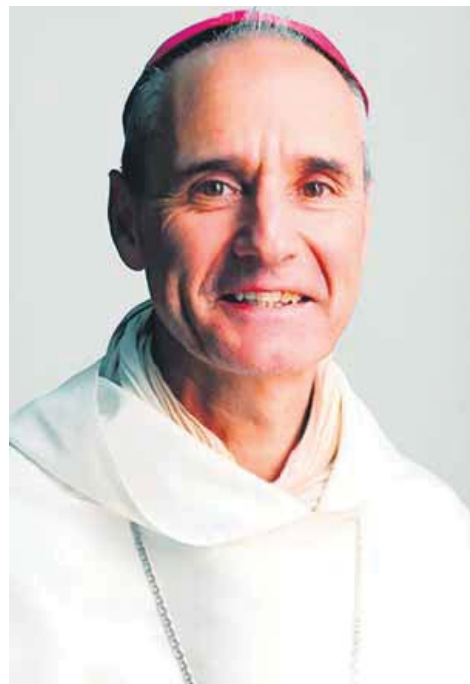
Jean-Paul Vesco, francès nascut a Lió i advocat de formació, va ser nomenat arquebisbe d'Alger el 2021. El 2002 va ser enviat a Algèria per refundar la presència dominica després de l'assassinat del bis-

be d'Orà, Pierre Claverie, i el 2012 va ser nomenat bisbe d'Orà. Ja amb aquest càrrec va organitzar la beatificació dels 19 màrtirs de l'Església d'Algèria, entre els quals els set monjos de Tibhirine, monjos del monestir de Notre-Dame de l'Atlas de Tibhirine, a Algèria, pertanyents a l'Orde Cistercenc de l'Estricta Observança (coneguts com a trapencs), que van ser segrestats a final de març del 1996 durant la guerra civil algeriana i van ser trobats morts dos mesos després en unes circumstàncies poc aclarides. El Grup Islàmic Armat (GIA) es va atribuir la responsabilitat dels assassinats però el 2009, el ge-

neral retirat François Buchwalter va informar que els monjos havien estat morts accidentalment per l'exèrcit algerià.

Jean-Paul Vesco farà una conferència titulada *L'opció per una Església sinodal. L'exemple de l'Església d'Algèria*. La darrena sessió de la Tribuna Joan Carrera la va protagonitzar l'arquebisbe emèrit de Tànger, Santiago Agrelo, un franciscà molt crític amb les polítiques d'estrangeria i que sovint s'ha manifestat en contra de les tanques amb concertines a les fronteres de Ceuta i Melilla. Amb anterioritat, els convidats d'aquest dinar col·loqui que es fa en un restaurant

cèntric de Barcelona i que serveix per parlar de l'Església a Catalunya i el món, van ser Margit Eckholt, expresidenta de l'Associació Europea de Teologia Catòlica; el cardenal de Rabat, el jesuïta criat a Badalona Cristóbal López; el teòleg Jesús Martínez Gordo; la sotssecretària del Sínode dels Bisbes, Nathalie Becquart; l'arquebisbe de Lima, Carlos Castillo; el teòleg Wilhelm Danka, i el polític cristià i comunista Javier Madrazo. Les inscripcions per poder assistir al debat col·loqui, que es fa durant un dinar en un restaurant cèntric de Barcelona, ja estan obertes (info@tribunajoancarrera.cat). ■

Jean-Paul Vesco és l'arquebisbe d'Alger ■ EPA

El dominic francès va ser nomenat arquebisbe després de ser prior provincial de la seva comunitat

L'arquebisbe d'Alger, Jean-Paul Vesco, reflexionarà sobre la sinodalitat eclesial a la Tribuna Carrera

Redacció

| 23 de setembre de
2024

Amb el títol de “L’opció per una Església sinodal. L’exemple de l’Església d’Algèria”, el dinar-col·loqui que es portarà a terme durant la novena edició de la Tribuna Joan Carrera, el pròxim 16 d’octubre, comptarà amb la presència de **Jean-Paul Vesco** (Lió, 1962), arquebisbe d’Alger.

Llicenciat en dret i advocat a París, va descobrir la vocació religiosa el 1995, raó per la qual va ingressar a l’**Orde de Predicadors**, on va fer la

professió perpètua el 1996. Cinc anys més tard, Vesco va ser ordenat sacerdot. Després d'estudiar l'Escola Bíblica i Arqueològica Francesa de Jerusalem, va rebre l'encàrrec d'anar-se'n a Tlemecen (Algèria), on va tenir la missió de refundar-hi la presència dels dominics.

Després va tornar a França en ser escollit prior provincial dels dominics francesos, el 2012 va ser nomenat per Benet XVI com a bisbe d'Orà, al nord-est d'Algèria, raó per la qual aquest país va rebre'l de nou. Allà, va **organitzar la beatificació de 19 màrtirs**, entre els quals hi havia els set monjos de Tibhirine. L'any 2021, va ser nomenat pel papa Francesc com a arquebisbe d'Alger, on quatre de les sis persones que integren la cúria diocesana són dones.

Jean-Paul Vesco serà presentat per **Laura Mor**, periodista, responsable de comunicació de la Fundació Vedruna Catalunya Educació i especialitzada en Comunicació dels Conflictes i la Pau, Comunicació i Religió a l'Era Digital i en Direcció de Reputació, Marca, Comunicació i ESG (en referència a les sigles, en anglès, de medi ambient, societat i govern corporatiu).

Les inscripcions, obertes fins **al 13 d'octubre**, es poden fer a través d'aquest [enllaç web](#). En les anteriors edicions, per aquest espai de diàleg i reflexió han passat personalitats rellevants de l'àmbit de la religió: és el cas de **Nathalie Becquart**, sotsecretària de la Secretaria General del Sínode; de **Jesús Martínez Gordo**, teòleg i escriptor; de **Javier Madrazo**, expolític i militant de la Germandat Obrera d'Acció Catòlica (GOAC); de **Margit Eckholt**, expresidenta de l'Associació Europea de Teologia Catòlica, i recentment de **Santiago Agrelo**, arquebisbe emèrit de Tànger.

La Tribuna Joan Carrera és una iniciativa conjunta del **Grup Sant Jordi**, del diari *El Punt Avui* i de **20 entitats i institucions** d'Església catalana que signen aquest missatge. L'objectiu dels col·loquis és analitzar la situació actual del cristianisme a Europa i al món, difondre les experiències de diàleg, comunicació i participació social i, en definitiva, potenciar la presència del fet religiós en la societat catalana.

**Jean-Paul Vesco,
arquebisbe d'Alger,
serà el convidat de la
novena edició de la
Tribuna Joan Carrera**

Fotografia: Tribuna Joan Carrera.

TRIBUNA JOAN CARRERA / CR | El pròxim dimecres 16 d'octubre, la Tribuna Joan Carrera celebrarà la seva novena edició amb un dinar-col·loqui, que tindrà lloc entre les dues i les quatre de la tarda. El convidat d'honor serà **Jean-Paul Vesco**, arquebisbe d'Alger, qui compartirà la seva experiència i reflexions sota el títol "L'opció per una Església sinodal. L'exemple de l'Església d'Algèria".

Vesco, nascut a Lió i advocat de formació, és un dominic francès i arquebisbe d'Alger des del 2021. Va ser enviat a Algèria el 2002 amb la missió de refundar la presència dominica després de l'assassinat del bisbe d'Orà, **Pierre Claverie**. El 2012, va ser nomenat bisbe d'aquesta mateixa diòcesi, on va organitzar la beatificació dels 19 màrtirs de l'Església d'Algèria, incloent-hi els set monjos de Tibhirine. A Alger, Vesco lidera una cúria diocesana formada per sis persones, quatre de les quals són dones, un exemple de la seva aposta per una Església inclusiva i sinodal.

La presentació de l'acte anirà a càrrec de **Laura Mor**, periodista especialitzada en Comunicació dels Conflictes i la Pau, i responsable de comunicació de la Fundació Vedruna Catalunya Educació. Mor també té experiència en Comunicació i Religió a l'Era Digital i Direcció de Reputació, Marca, Comunicació i ESG.

La Tribuna Joan Carrera

La Tribuna Joan Carrera és una iniciativa conjunta del Grup Sant Jordi, del diari *El Punt Avui* i de 24 entitats i institucions més que s'hi adhereixen. L'objectiu d'aquests col·loquis és analitzar la situació actual del cristianisme a Europa i al món, difondre les experiències de diàleg, comunicació i participació social i, en definitiva, potenciar la presència del fet religiós en la societat catalana.

*Actes, Pensament, Vida Religiosa, Societat, Comunicació,
Barcelona, Tribuna Joan Carrera*

Fr. Jean-Paul Vesco, arzobispo de Alger, y Fr. Timothy Radcliffe, exmaestro de la Orden

El Papa creará dos nuevos cardenales dominicos

El dominico Radcliffe, nuevo cardenal

Vesco ha sido un faro de diálogo interreligioso y compromiso social en Argelia, un país predominantemente musulmán, donde su labor pastoral ha sido fundamental para promover la convivencia pacífica entre diferentes comunidades

Radcliffe, O.P., es conocido por su profunda reflexión teológica y espiritual, siendo un referente dentro y fuera de la Orden de Predicadores por su trabajo en temas de fe, justicia y unidad eclesial

Enviar

06.10.2024 | Dominicos

Imprim

Francisco ha leído hoy desde la ventana del Palacio Apostólico, tras el Ángelus, la lista de los 21 nuevos cardenales a los que concederá la púrpura el 8 de diciembre, solemnidad de la Inmaculada Concepción. Entre ellos se encuentran dos frailes dominicos: **S.E. Mons. Jean-Paul VESCO, O.P.**, arzobispo de Alger (Argelia) y **R.P. Timothy Peter Joseph RADCLIFFE, O.P.**, teólogo y exmaestro de la Orden de Predicadores.

Boletín gratuito de Religión Digital
QUIERO SUSCRIBIRME

Mons. Jean-Paul VESCO, O.P., ha sido un faro de diálogo interreligioso y compromiso social en Argelia, un país predominantemente musulmán, donde su labor pastoral ha sido fundamental para promover la convivencia pacífica entre diferentes comunidades. Por su parte, el P. Timothy Radcliffe, O.P., es conocido por su profunda reflexión teológica y espiritual, siendo un referente dentro y fuera de la Orden de Predicadores por su trabajo en temas de fe, justicia y unidad eclesial.

Con la creación de estos nuevos cardenales, el Colegio Cardenalicio, órgano asesor del Papa y responsable de elegir al próximo Pontífice, alcanzará un número de 245 miembros, de los cuales todos menos uno serían electores en un eventual cónclave.

S.E. Mons. Jean-Paul VESCO, O.P., arzobispo de Alger (Argelia)

Nacido en Lyon en 1962, Jean-Paul Vesco ingresó en la orden dominicana en 1995, después de estudiar derecho y trabajar como abogado. Fue ordenado sacerdote en 2001. Su primer contacto con Argelia tuvo lugar un año después, cuando se trasladó al convento dominicano de Tlemcen, en la diócesis de Orán. Fue nombrado vicario general en 2005 y luego ecónomo en 2007.

Regresó a Francia a finales de 2010 tras ser elegido prior provincial de los Dominicos de Francia. Ocupó este cargo durante unos meses antes de ser nombrado por Benedicto XVI para dirigir la diócesis de Orán el 1 de diciembre de 2012. El 8 de diciembre de 2018, monseñor Vesco acogió en su diócesis la beatificación de los 19 mártires de Argelia, entre ellos monseñor Pierre Claverie, antiguo obispo de Orán asesinado en 1996, y los monjes de Tibhirine. Monseñor Vesco participó en el Sínodo sobre la Familia de 2015 celebrado en el Vaticano, abogando en particular por la atención a los divorciados vueltos a casar. El 27 de diciembre de 2021 fue nombrado por el papa Francisco para dirigir la arquidiócesis metropolitana de la capital argelina.

R.P. Timothy Peter Joseph RADCLIFFE, O.P., teólogo

Ordenado sacerdote en 1971, Fr. Timothy es un conocido **predicador y conferenciante**, y antiguo Maestro de la Orden de Predicadores.

Fue director de Las Casas Institute entre 2014 y 2016 y sigue siendo miembro del Consejo Asesor del Instituto.

Fr. Timothy fue Maestro de la Orden de Predicadores (Dominicos) desde 1992 hasta 2001, en cuyo papel viajó a todos los continentes, fundó Dominican Volunteers International y desempeñó un papel clave en ayudar a establecer las oficinas de representación franciscano-dominicanas en las Naciones Unidas.

Formado en París, con Yves Congar, y en Oxford, sus libros han sido traducidos a 24 idiomas. En 2007 recibió el Premio Michael Ramsey de teología.

Es doctor honoris causa en Divinidad por la Universidad de Oxford y doctor honoris causa por otras once universidades, entre ellas Friburgo y el Angelicum. También es consultor del Consejo Pontificio de Justicia y Paz. Es canónigo de Sarum de la catedral de Salisbury y Freeman de la ciudad de Londres.

Francisco anunció el domingo el nombramiento de 21 nuevos purpurados

El maratoniano, el más longevo y el más joven: El perfil de los nuevos cardenales nombrados por el Papa

Mons. Mykola Bychok, Jean-Paul Vesco y Angelo Acerbi

El más longevo, el más joven, cinco de América Latina y prelados de las regiones más remotas del planeta figuran en la nueva lista del Papa Francisco para ampliar el colegio cardenalicio

Los datos más curiosos de los nuevos cardenales, así como la configuración y los perfiles de quienes podrían ser considerados como el futuro pontífice, fueron analizados por la revista 'Desde la fe'

A día de hoy, el Colegio cardenalicio está compuesto por 236 cardenales, de los cuales 122 son electores (tienen derecho a voto en un hipotético cónclave, porque tienen menos de 80 años) y 114 son no electores

07.10.2024

(Desde la Fe).- El más longevo, el más joven, cinco de América Latina y prelados de las regiones más remotas del planeta figuran en la nueva lista del Papa Francisco para ampliar el **colegio cardenalicio**. “Desde la fe” analiza los datos más curiosos de los nuevos cardenales, así como la configuración y los perfiles de quienes podrían ser considerados como el futuro pontífice.

Boletín gratuito de Religión Digital**QUIERO SUSCRIBIRME**

Enviar

Imprimir

El Cardenal más joven

Mons. Mykola Bychok, Eparca de los Santos Pedro y Pablo de Melbourne de los Ucranianos, es el jefe de la Iglesia greco-católica de Ucrania en Australia y tiene apenas 44 años de edad. Muchos consideran la inclusión de su nombre en el listado como un nuevo llamado de atención ante la guerra de Rusia contra Ucrania.

Una vez creado cardenal en diciembre, este obispo será el más joven del grupo. Y esa es una de las grandes curiosidades del anuncio realizado por el papa Francisco este domingo tras el Ángelus, cuando dijo que el próximo 8 de diciembre celebrará un consistorio, el décimo de su pontificado.

El Santo Padre también señaló que “la inclusión de los nuevos cardenales en la Diócesis de Roma manifiesta, además, el vínculo indisoluble entre la Sede de Pedro y las Iglesias particulares esparcidas” por todo el planeta.

Casi un siglo de vida, el cardenal más longevo

La lista es fascinante. En total, hay 21 nuevos cardenales, de los cuales 20 son electores. Entre ellos se destaca el nombre de **Angelo Acerbi**, un prelado de 99 años, quien se convertirá en el cardenal más longevo de la lista... ¡y del mundo!

Su creación tiene un profundo simbolismo, ya que es un diplomático de carrera que ha vivido en primera persona los horrores del secuestro mientras se desempeñaba como nuncio apostólico de Su Santidad en Colombia.

Esto ocurrió en 1979, durante el papado de Juan Pablo II, cuando Colombia enfrentaba la violencia de la guerrilla del Movimiento 19 de Abril. Hecho rehén, permaneció seis semanas en cautiverio, tiempo durante el cual llegó a celebrar misa.

Además de ser originario de la tierra del café, Acerbi fue el primer nuncio de Hungría y desempeñó un papel crucial en la reconstrucción de la Iglesia Católica tras la caída del régimen comunista. También fue el primer nuncio en Moldavia.

Con una rica trayectoria en el ámbito diplomático, este experimentado obispo representó a la Santa Sede en países como Japón, Holanda, Brasil, Nueva Zelanda y Francia.

En contraste, destaca el nombre de Mykola Bychok, quien, tras su creación cardenalicia, destronará en el récord de juventud al cardenal italiano Giorgio Marengo, un misionero de la Consolata y ex boy scout, quien en junio de 2024 cumplirá 50 años.

Un cardenal maratonista

Otro personaje interesante es el actual arzobispo de Argel. Nacido en Lyon, Mons. **Jean-Paul Vesco** es un fraile dominico que tomó posesión de la diócesis de Orán en 2021. Desde joven, ha cultivado una especial afición por el deporte, particularmente por el maratón.

Además, ha aprovechado su excelente estado de salud para promover el diálogo interreligioso a través de la carrera. Sus iniciativas en este ámbito han ganado una notable atención mediática. Ha competido con los colores de Athletica Vaticana, el equipo de corredores de la Santa Sede.

Vesco sostiene que "quien corre reza dos veces", como se recoge en el sitio deportivo vaticano. De niño, ya tenía el sueño de ser atleta; más tarde, el running volvió a irrumpir en su vida y en Nueva York, en 1989, logró su récord personal en maratón con un tiempo de 2h52'.

Su historial incluye numerosos campeonatos, así como participaciones en la media maratón de Berlín y maratones en Lyon, París y Nueva York. El nuevo cardenal considera que, a través del deporte, se puede transmitir "un mensaje de paz y diálogo entre diferentes religiones y culturas".

Con la incorporación de los nuevos cardenales, el grupo de electores ascendería provisionalmente a 142. Sin embargo, este número es dinámico, ya que una vez que un cardenal cumple 80 años, deja de ser elector. Esto ocurrirá, por ejemplo, con el prelado venezolano Enrique Baltazar Porras, quien celebrará su cumpleaños este jueves.

Una situación similar se prevé con el arzobispo de la India, Oswald Gracias, quien cumplirá 80 años el 24 de diciembre de 2024. No obstante, al contabilizar los datos del nuevo consistorio, se reduce considerablemente el promedio de edad de los prelados, alcanzando un nivel notablemente bajo.

La nueva edad media de los cardenales electores será inferior a 60, concretamente de 58.9 años, lo que probablemente representa la cifra más baja en las últimas décadas del considerado "club más exclusivo" del mundo.

Enviar

Imprimir

Nuevos cardenales desde América Latina

En cuanto al aporte latinoamericano, fueron incluidos cinco nombres. Uno de ellos corresponde a un paisano del Papa. Aquí presentamos el perfil general de los cinco:

El arzobispo de Santiago del Estero (Argentina), **Vicente Bokalic Iglic**. Tiene 72 años. Hijo de inmigrantes croatas, forma parte de la Congregación de los Misioneros del Verbo Divino. Su fecunda trayectoria episcopal ha puesto el acento en la pastoral social, así como en una clara preocupación por los menos favorecidos. El arzobispo de Porto Alegre (Brasil), Jaime Spengler. Tiene 64 años. Actualmente es presidente de la Conferencia Episcopal de Brasil y también del Celam.

El arzobispo de Santiago de Chile, **Fernando Natalio Chomali Garib**. Tiene 67 años y se convertirá en el nuevo Vicario de Roma.

El arzobispo de Guayaquil (Ecuador), **Luis Gerardo Cabrera Herrera**. Tiene 68 años. En 1975, siendo un joven de 19, ingresó al noviciado de los Frailes Menores de Quito, por lo

El maratoniano, el más longevo y el más joven: El perfil de los nuevos cardenales nombrados por el Papa que viste el hábito franciscano. Es presidente de la Conferencia Episcopal Ecuatoriana y uno de los presidentes delegados de la asamblea del Sínodo de los Obispos.

El arzobispo de Lima (Perú), Carlos Gustavo Castillo Mattasoglio. Tiene 74 años. Primado del Perú, es desde marzo de este año Gran Canciller de la Pontificia Universidad Católica del Perú. Destaca su labor como coordinador del proyecto "Hospitales de Campaña" en América Latina.

Nuevos cardenales de otras regiones del mundo

La lista de 21 nuevos cardenales se completa con los nombres siguientes:

Enviar

– Mons. Tarcisio Isao Kikuchi, Arzobispo de Tokio, Japón;

Imprimir

Mons. Pablo Virgilio Siongco David, Obispo de Kalookan, Filipinas;

– Mons. Ladislav Nemet, Arzobispo de Beograd -Smederevo, Serbia;

– Mons. Ignace Bessi Dogbo, Arzobispo de Abidjan, Costa de Marfil;

– Mons. Paskalis Bruno Syukur, Obispo de Bogor, Indonesia;

– Mons. Joseph Mathieu, Arzobispo de Teherán Isfahan, Irán;

– Mons. Roberto Repole, Arzobispo de Turín;

– Mons. Baldassare Reina, desde hoy, Vicario para la Diócesis de Roma;

– Mons. Francis Leo, Arzobispo de Toronto, Canadá;

– Mons. Rolandas Makrickas, Arcipreste Coadjutor de la Basílica Papal de Santa María la Mayor;

– Reverendo Padre Timothy Peter Joseph Radcliffe, teólogo;

– Reverendo Padre Fabio Baggio, Subsecretario del Dicasterio para el Servicio del Desarrollo Humano Integral;

– Mons. George Jacob Koovakad, Oficial de la Secretaría de Estado, responsable de los Viajes papales

¿Qué es el colegio cardenalicio?

El colegio cardenalicio es el conjunto de cardenales de la Iglesia Católica que asesoran al Papa y tienen la responsabilidad de elegir a un nuevo pontífice en caso de que se produzca una vacante en la sede papal. Este grupo se compone de cardenales que provienen de diversas partes del mundo, representando a las distintas diócesis y regiones católicas.

¿Cuántos cardenales conforman el Colegio cardenalicio?

A día de hoy, el Colegio cardenalicio está compuesto por **236** cardenales, de los cuales 122 son electores (tienen derecho a voto en un hipotético cónclave, porque tienen menos de 80 años) y 114 son no electores (tienen 80 o más años).

Envia

Impr

El pròxim convidat de la Tribuna Joan Carrera expressa sorpresa per la seva elecció com a cardenal

Jean-Paul Vesco: “L'Església d'Algèria és un pont de diàleg entre cristians i musulmans”

Redacció | 7 d'octubre de 2024

L'arquebisbe Jean Paul Vesco. | Arxidiòcesi d'Algèria.

El passat diumenge 6 d'octubre el papa Francesc va anunciar per sorpresa la celebració d'un **nou consistori** pel 8 de desembre en el qual crearà 21 nous cardenals. Entre ells hi haurà el protagonista de la novena edició de la **Tribuna Joan Carrera**, l'arquebisbe d'Alger Jean-Paul Vesco, que en la seva primera **entrevista** després de saber que rebrà el birret cardenalici s'ha mostrat sorprès.

“La meva nominació era inimaginable”, ha dit el prelat en una conversa amb *SIR* sobre la seva designació, que suposa un **reconeixement per part del papa Francesc del seu episcopat** a la diòcesi magrebina. “Aquest

nomenament justifica el meu compromís com a bisbe en l'acollida dels divorciats tornats a casar, la sinodalitat i el paper dels laics i les dones dins l'Església", resumeix Vesco.

L'arquebisbe també subratlla que aquesta nominació no només és un honor personal, sinó també un reconeixement per a l'Església d'Algèria. **"Estic content per la nostra Església perquè crec que aquesta elecció la reforçarà"**, admet Vesco, que dedica aquest honor al seu predecessor, Henri Tessier. **"Va ser un home de gran personalitat que no va ser elevat a cardenal, tot i el seu gran servei a la diòcesi"**, resumeix el bisbe, advocat i missioner francès.

Jean-Paul Vesco, amb el papa Francesc. | Foto: Vatican Media

L'opció per les perifèries

Vesco, defineix l'Església d'Algèria com a "fràgil i petita", tot i que assegura que és un **"pont entre el cristianisme i l'islam"**, ja que viu **"en diàleg constant amb el món musulmà"**. Això reflecteix, segons el prelat, la coherència del papa Francesc en la seva opció per les perifèries des del començament del seu pontificat. Per a Vesco, el document de referència per a aquest diàleg és la **Declaració sobre la Fraternitat Humana**, signada

l'any 2019 per Francesc i el Gran Imam d'Al-Azhar, que posa l'amistat com a nucli del diàleg interreligiós.

L'arquebisbe també expressa en l'entrevista la seva **preocupació per la situació al Pròxim Orient**, recordant les seves experiències a Gaza i Jerusalem. En aquest sentit, creu que només "la força de la pregària i la determinació dels creients" poden aturar la catàstrofe humana que s'està vivint. Jerusalem és per a ell "la ciutat de la pau" tot i haver estat escenari de molta violència al llarg dels segles.

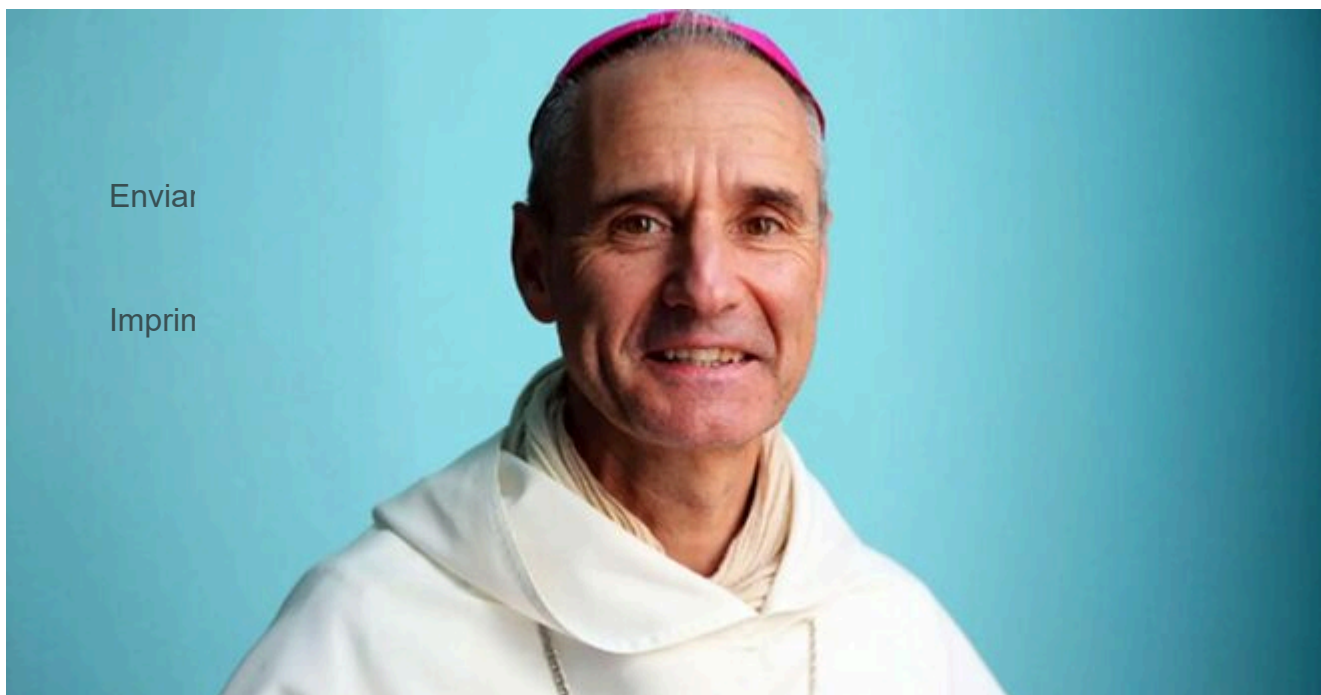
Preguntat sobre **els màrtirs d'Algèria**, Vesco assegura que "són un signe de germanor sota el cel del país", i sosté que "el seu missatge continua sent vigent avui dia". En aquest aspecte, recorda la figura del monjo dominic Pierre Claverie, assassinat amb una bomba mentre entrava al bisbat amb el seu xòfer. "Va ser un profeta per als nostres temps i una veu fonamental per recordar la necessitat del diàleg i la pau", assenyala Vesco.

El pròxim 16 d'octubre el bisbe Vesco serà al Restaurant La Pomarada de Barcelona, on oferirà una conferència titulada 'L'opció per una Església sinodal. L'exemple de l'Església d'Algèria', en la qual reflexionarà sobre com el model de sinodalitat ha sigut fonamental per al seu ministeri a Algèria, un país amb una **Església petita però amb una gran capacitat de diàleg**, sobretot amb el món musulmà.

El próximo 16 de octubre, en Barcelona

El neocardenal de Argel, Jean-Paul Vesco, ponente en la Tribuna Joan Carrera

Enviar

Imprim

Jean-Paul Vesco, ponente en la Tribuna Joan Carrera

El neocardenal Jean-Paul Vesco, arzobispo de Argel, participará el próximo 16 de octubre en la nueva edición de la Tribuna Joan Carrera, que se celebrará con una una comida-coloquio en el restaurante Pomarada, de Barcelona (Paseo de Gràcia, 78 principal), de dos a cuatro de la tarde

08.10.2024 | RD

El neocardenal Jean-Paul Vesco, arzobispo de Argel, participará el próximo 16 de octubre en la **nueva edición de la Tribuna Joan Carrera**, que se celebrará con una una comida-coloquio en el restaurante Pomarada, de Barcelona (Paseo de Gràcia, 78 principal), de dos a cuatro de la tarde.

Boletín gratuito de Religión Digital

QUIERO SUSCRIBIRME

Dominico francés nacido en Lyon, abogado de formación, Jean-Paul Vesco -que el pasado domingo fue uno de los 21 nombres leídos por el papa Francisco para formar parte de su décimo consistorio cardenalicio, que se celebrará el 8 de diciembre en el Vaticano-, fue **enviado a Argelia en 2002 para refundar la presencia dominica tras el asesinato del obispo de Orán, Pierre Claverie.**

En 2012 fue nombrado obispo de Orán. Organizó la beatificación de los 19 mártires de la Iglesia de Argelia, entre ellos los siete monjes de Tibhirine. **En 2021 fue nombrado arzobispo de Argel. La curia diocesana está formada por seis personas, de las cuales cuatro son mujeres.**

Jean-Paul Vesco disertará sobre "**La opción por una Iglesia sinodal. El ejemplo de la Iglesia de Argelia**", en un acto que será presentado por Laura Mor, periodista.

Enviar

Imprim

Tribuna Joan Carrera

La Tribuna Joan Carrera es una iniciativa conjunta del Grupo Sant Jordi, del diario El Punt Avui y de otras 24 entidades e instituciones que se adhieren, y tiene como finalidad "analizar la situación actual del cristianismo en Europa y en el mundo, difundir las experiencias de diálogo, comunicación y participación social y, en definitiva, potenciar la presencia del hecho religioso en la sociedad catalana".

Para inscribirse, pinche [aquí](#).

Cardenal Jean-Paul Vesco: "L'Església corre el risc de convertir-se en anacrònica i desfasada"

Foto: Catalunya Religió

CR | Mitja hora abans que comencés la Tribuna Joan Carrera aquest dimecres, el cardenal **Jean-Paul Vesco** anava saludant la gent que entrava a la sala del restaurant. Somriure distès, preguntes, encaixada de mans. Tota una tònica de proximitat que ha continuat durant tota la trobada, tan en discurs com en maneres. I és que el bisbe d'Alger i cardenal no s'ha estalviat les anècdotes, les frases contundents i la mirada oberta per parlar de com l'Església ha de ser més sinodal, incloure les dones, "eliminar el clericalisme" i passar "d'un paternalisme eclesial a la fraternitat espiritual".

Traduït simultàniament del francès pel monjo de Montserrat **Pau Valls**, i presentat per la periodista i responsable de comunicació de Vedruna Educació, **Laura Mor**, Vesco ha relatat com la configuració i història d'Alger ha configurat una manera de fer i ser Església a Algèria "més igualitària, paritària" i on els passos endavant "són irreversibles" per evitar que l'Església "corri el risc de convertir-se en anacrònica i desfasada".

Vesco ha començat la seva intervenció amb una presentació personal, destacant la seva trajectòria fora dels circuits habituals de formació eclesiàstica: "El meu vincle amb l'Església no es va forjar en un seminari; la meva maduresa es va tramar fora de l'àmbit eclesial". Aquest passat singular li ha donat una perspectiva crítica sobre els models

tradicionals de govern dins de l'Església. Segons ell, l'espiritualitat del germà preval per sobre de la del pare, "cal abandonar la paternitat espiritual quan es converteix en una estructura institucionalitzada", ha afirmat.

L'experiència de l'Església a Algèria

Durant la seva intervenció, Vesco ha fet un repàs de la història recent de l'Església catòlica a Algèria, destacant tres grans etapes des de la independència del país. Ha recordat la crida del cardenal Duval el 1962 perquè els religiosos i religioses es quedessin a Algèria després de l'exili massiu dels europeus. Aquest gest, que va semblar incompreensible per a molts, va ser "profètic", ha afirmat Vesco, ja que va mantenir viva la presència cristiana en una societat que s'estava reconstruint.

El testimoni de l'Església en temps de conflicte, especialment durant la "dècada negra" (1990-2000), va ser, segons Vesco, el moment de màxima debilitat i, alhora, de màxima força evangèlica. "Entre el 1994 i el 1996, dinou membres de l'Església, inclosos set monjos de Tibhirine, van ser assassinats", ha recordat amb certa emoció. Aquests fets, lluny de disminuir el seu compromís, van reforçar la seva missió en un context hostil: "El nostre testimoniatge ha estat més poderós quan l'Església ha tingut menys poder".

Una Església sinodal

Vesco ha aprofitat la ponència per reflexionar sobre els canvis necessaris dins de l'Església global i sobre la sinodalitat. Ha posat en relleu l'aposta del **papa Francesc** per un model més obert i democràtic, afegint que "la responsabilitat dins l'Església augmenta alhora que es comparteix". En aquest sentit, ha destacat com a la diòcesi d'Alger ja s'ha començat a aplicar aquesta visió, amb una major presència de laics, homes i dones, en llocs de decisió, i

amb una cúria diocesana que compta amb més dones que homes.

"El que ahir semblava impensable s'ha convertit en una evidència", ha sentenciat Vesco en relació amb aquesta transformació, assegurant que retrocedir en aquest procés ja no és una opció. Per a ell, la sinodalitat no és només un model de governança, sinó un camí per donar testimoni de la fraternitat al món.

El paper de les dones a l'Església

En un dels moments més aplaudits de la conferència, Vesco ha insistit en la necessitat d'incrementar la presència de les dones en posicions de responsabilitat dins l'Església. "Sense una participació molt més gran de les dones, l'Església corre el risc de convertir-se en antiquada, no atemporal, sinó anacrònica", ha afirmat amb fermesa. Ha argumentat que la vocació de les dones dins l'Església no pot limitar-se a la complementarietat, sinó que cal reconèixer la seva alteritat.

Vesco ha tancat la seva intervenció afirmant que "la nostra Església hauria de pensar-se més com una comunitat de germans i germanes", un model on la fraternitat i l'alteritat siguin els pilars fonamentals del futur eclesial.

Us podeu descarregar el text de conferència traduït al català [aquí](#).

*Actes, Pensament, Vida Religiosa, Episcopat, Barcelona,
Tribuna Joan Carrera, Jean-Paul Vesco, Església*

El neocardenal de Argel, protagonista de la Tribuna Joan Carrera

Jean Paul Vesco: "La Iglesia corre el riesgo de convertirse en anacrónica y desfasada"

Jean Paul Vesco, hoy, en Barcelona Flama

El arzobispo de Argel ha compartido la situación de la iglesia en su país y ha reivindicado la necesidad de construir una Iglesia basada en la fraternidad y la alteridad

"La dinámica sinodal no se detendrá, sino que se esparcirá y se extenderá a todos los niveles de la Iglesia. Compartir la responsabilidad es aumentarla, y **nuestra Iglesia sufre una gran falta de responsabilidad"**

16.10.2024 | *Tribuna Joan Carrera*

Jean Paul Vesco, uno de los 21 nuevos cardenales nombrados por el Papa Francisco, ha sido el protagonista de la novena edición de la Tribuna Joan Carrera, donde ha repasado la situación que atraviesa actualmente Argelia y ha reivindicado la necesidad de cambios en la Iglesia en aspectos como la forma de gobierno o el papel que desempeñan las mujeres. **"Sin una participación mucho mayor de las mujeres en posiciones de responsabilidad, corre el riesgo de convertirse en anacrónica y desfasada"**.

Enviar

Imprim

Boletín gratuito de Religión Digital

QUIERO SUSCRIBIRME

Según Vesco, estos cambios están directamente conectados a la relación con el mundo. “Nuestra Iglesia debería pensarse como una comunidad de hermanos y hermanas, es el mejor testimonio que puede dar al mundo. **Más que una lucha de poder, el necesario reequilibrio entre clero y gente laica , es una cuestión de alteridad y fraternidad**”, ha reivindicado.

Enviar

Imprimir

Fraille dominico y abogado de profesión, Vesco es actualmente obispo en un país totalmente musulmán como Argelia, donde la Iglesia ha vivido una pérdida de poder y de estatus a raíz de la independencia. **"Este hecho no ha disminuido el significado de su presencia ni de su misión, sino que se ha reafirmado la fuerza del testigo evangélico"**, ha asegurado.

Como pastor de la diócesis de Argel, Vesco ha podido participar en la fase diocesana del Sínodo. **"Fui testigo de un deseo de mayor compromiso y de mayor reparto de responsabilidades, con el inevitable choque de culturas que implica este compromiso. Ahora, lo que ayer parecía impensable se ha convertido rápidamente en una evidencia"**, ha explicado.

Para concluir su intervención, a la que han asistido un centenar de personas, entre ellas el obispo auxiliar Javier Vilanova y el director general de Asuntos Religiosos, Ramon Bassas, ha subrayado que **“la dinámica sinodal no se detendrá, sino que se esparcirá y se extenderá a todos los niveles de la Iglesia. Compartir la responsabilidad es aumentarla, y nuestra Iglesia sufre una gran falta de responsabilidad ”**.

La Tribuna Joan Carrera es una iniciativa conjunta del Grupo Sant Jordi, del diario El Punt Avui y de una veintena de entidades e instituciones eclesiales. El objetivo de estos coloquios es analizar la situación actual del cristianismo en Europa y en el mundo, difundir las experiencias de diálogo, comunicación y participación social y, en definitiva, potenciar la presencia del hecho religioso en la sociedad catalana.

Enviar

Imprim

RELIGIÓ

El cardenal Vesco reivindica l'Església sinodal

Mireia Rourera
 BARCELONA

L'arquebisbe d'Alger, el dominic Jean-Paul Vesco (Lió, 1962), és un dels 21 cardenals nous que ha nomenat el papa Francesc i que rebrà la birreta vermella el 8 de desembre a Roma. Serà un dels cardenals electors; és a dir, que quan s'hagi de nomenar un nou papa tindrà menys de 80 anys i, per tant, tindrà dret a vot en el conclave. Ahir va ser el convidat a la Tribuna Joan Carrera, un dinar col·loqui organitzat pel Grup Sant Jordi en Defensa dels Drets Humans i El Punt Avui, des de la qual va defensar, davant de més de cent persones (a qui, per cert, va saludar d'una en una), una Església sinodal i no monàrquica, com la que proposa el papa Francesc (que ara fa uns dies, en anunciar que nomenava els 21 cardenals nous, els va exhortar a ser "servidors" i no "eminències").

Jean-Paul Vesco, incardinat totalment amb la nova Església que vol refundar el papa Francesc, va admetre, en la seva conferència *L'opció per una Església sinodal. L'exemple de l'Església d'Algèria*: "Hem de ser conscients de la jerarquització de l'Església" però "no sacralitzar en excés el que no ha de ser-ho", i va denunciar, com fa el papa, que "és aquesta sacralització d'un model de govern l'arrel del clericalisme". Jean-Paul Vesco, un bisbe de la perifèria que ha après a fer Església en un món musulmà, que està molt al costat de les persones que pateixen i migren a Europa i que en més d'una ocasió ha defensat –tot i les crítiques– els catòlics divorciats i tornats a casar, és un home molt proper que ahir va fer seu el discurs del papa, sobretot pel que fa a la integració dels laics i les dones, de qui va defensar el diaconat femení.

"La sinodalitat de l'Església està directament connectada amb la qüestió de la seva relació amb el món. Per a mi, és una veritable revolució de Francesc haver empès l'Església universal a sortir de si mateixa i implicar-se plenament en el món al qual ha estat enviada", va dir. El religiós va assegurar que "la dinàmica sinodal

L'arquebisbe d'Alger, Jean-Paul Vesco, ahir durant la conferència a la Tribuna Joan Carrera, que organitza el Grup Sant Jordi i El Punt Avui ■ JUANMA RAMOS

no es detindrà, sinó que s'escamparà i estendrà a tots els nivells de l'Església" i que podrà fer-ho "sense posar en dubte la seva estructura sacramental". Va aclarir que sinodalitat és "compartir la responsabilitats" de tots els qui formen l'Església i va considerar que és augmentar la responsabilitat d'una Església que, va dir, "pateix d'una gran falta de responsabilitat".

Va destacar del papa Francesc les encíclics *Laudato si* (en què es critica el consumisme i desenvolupament irresponsable, i fa una crida per fer "una reacció global" per combatre la degradació mediambiental i el canvi climàtic) i *Fratelli tutti* (en què el papa demana més fraternitat i solidaritat humana i critica els règims totalitaris i populistes), però, per damunt de tot i pel paper que li ha tocat jugar com a bisbe d'Alger, també va destacar el manifest sobre la fraternitat humana signat conjuntament pel papa amb el gran imam d'Al-Azhar, en què van instar les diferents religions a veure l'altre "com a germà" i no com a rival. Per Vesco, la fraternitat és la figura principal de l'Església, per això va defensar la seva visió del

Una Església en el món musulmà

La d'Algèria és una petita Església inserida en un món totalment musulmà, on els cristians fa segles que tenen presència però no provenen d'una minoria cristiana ancestral, com les esglésies del Pròxim Orient. Ho va dir ahir l'arquebisbe d'Alger, que s'ha nacionalitzat algerià en una demostració d'incardinació total amb un país que encara no ha tancat les ferides d'una Guerra Civil, primer, i de l'auge del fonamentalisme, després, i on els catòlics han intentat mantenir el seu testimoni. Precisament l'assassinat de 19 sacerdots i religiosos entre el 1994 i el 1996, entre els quals el bisbe d'Orà, el dominic Pierre Claverie, i set monjos del mones-

trador de Notre-Dame de l'Atlas de Tibhirine a Algèria, pertanyents a l'Orde Cistercenc de l'Estricta Observança (coneguts com a trapencs), és encara una ferida oberta. Jean-Paul Vesco, però, va recordar ahir que la ferida en part es va sanar quan el papa Francesc va accelerar el calendari de la beatificació dels màrtirs, que es va fer a Orà el 8 de desembre del 2018, només 20 anys després dels fets. Amb aquella beatificació, Francesc va donar suport a una minoria que intenta mantenir-se donant la mà a la majoria de qui accepta la seva fe i hi vol dialogar. Potser per la militància d'aquesta minoria, ara Francesc ha decidit nomenar Vesco nou cardenal.

En aquesta Església si-

nodal va apostar pel paper de les dones: "Sense una participació molt més gran de les dones en posicions de responsabilitat i de visibilitat, la nostra Església corre el risc de convertir-se en una Església antiquada, anacrònica i desfasada en la seva organització."

Dominic als 33 anys

Nomenat arquebisbe d'Alger per Francesc el 2012, Jean-Paul Vesco és un do-

Les frases

“El meu vincle amb l'Església no es va forjar en un seminari. La meva maduresa es va tramar fora de l'àmbit eclesial”

“Amb l'acceleració de la beatificació dels màrtirs, el papa dibuixava un gran senyal de fraternitat al cel d'Algèria”

“La sinodalitat ha transformat l'Església sinodal. L'Església de gegants pertany a una època passada”

Jean-Paul Vesco
 ARQUEBISBE D'ALGER

minic que va fer-se religiós quan ja tenia 33 anys, després de llicenciar-se i exercir d'advocat durant set anys. Es va ordenar sacerdot el 2001 i des del 2002 és a Algèria ("una petita Església inserida en un món totalment musulmà"). Així va explicar ahir ell mateix la seva manera d'estar dintre l'Església: "El meu vincle amb l'Església no es va forjar en un seminari en la meva joventut. La meva maduresa es

va tramar fora de l'àmbit eclesial, tot i que la meva fe era sòlida i la pràctica de la meva fe, també. Soc un fratre dominic format en l'Església a través d'una relació més fraternal que paternal. Soc fratre ordenat sacerdot i després, bisbe. Però fins i tot com a bisbe em conduïx l'espiritualitat del germà abans que la del pare. M'allunyo de la paternitat espiritual quan s'institucionalitza. I puc explicar-me el perquè. Pertanyo a l'orde dels dominics, i el fet d'haver estat escollit pels meus germans com a prior provincial de la província de França vol dir que estic marcat per un model de govern democràtic, el qual contrasta amb el model monàrquic de l'Església."

Que Francesc l'hagi escollit com a cardenal demostra que el papa confia i molt en els religiosos allunyats del clericalisme (com els darrers bisbes nomenats a Catalunya, un cistercenc a Girona, un dominic a Sant Feliu de Llobregat). Com a responsable de la diòcesi d'Orà, Vesco va presidir la beatificació dels 19 màrtirs d'Algèria que van ser assassinats el 1996, entre els quals el bisbe dominic d'Orà, Pierre Claverie, i els monjos de Tibhirine. ■

Fòrum Joan Carrera

Una veu clara i neta al costat de la Santa Seu. L'arquebisbe d'Alger ha compartit la situació de l'Església al seu país en el Fòrum Tribuna Joan Carrera i va reivindicar la necessitat de construir una Església basada en «la fraternitat i l'alteritat», on la dona tingui més paper. Jean Paul Vesco,

LA FINESTRA

Des d'Alger, una veu clara d'un home proper al Papa

un dels 21 nous cardenals nomenats pel Papa Francesc, va reivindicar la necessitat de canvis en l'Església. «Sense una participació molt més gran de les dones en posicions de responsabilitat, corre el risc de convertir-se en anacrònica i desfasada» va dir ahir. ■

Josep Miquel Bausset Encuentro con el arzobispo de Argel, Jean-Paul Vesco, "hermano antes que padre"

El recién nombrado cardenal inicia la novena edición de la Tribuna Joan Carrera

Encuentro con el arzobispo de Argel, Jean-Paul Vesco, "hermano antes que padre"

Jean-Paul Vesco, arzobispo de Argel

Enviar

Imprim

El arzobispo Vesco habló, en una amena conferencia, sobre "La opción por una Iglesia sinodal. El ejemplo de la Iglesia de Argelia"

De carácter sencillo y amable, destacó que 'es pastor de una Iglesia pequeña, inserida en un mundo totalmente musulmán ... Pero que, con menos poder, se ha afirmado la fuerza de su testimonio evangélico'

"Dio algunas consideraciones más personales sobre la aspiración a una Iglesia más sinodal destacando el papel importante de las mujeres en las comunidades cristianas y 'la fraternidad como figura principal de la Iglesia'"

"Si me gusta que me digan hermano y no padre o monseñor, no es por falsa modestia o coquetería, es precisamente por este reto de alteridad"

17.10.2024 **Josep Miquel Bausset**

El miércoles 16 de octubre participé en Barcelona en un almuerzo coloquio con el arzobispo de Argel, Jean-Paul Vesco, recientemente nombrado cardenal por el papa Francisco, un acto organizado por la Tribuna Joan Carrera.

Boletín gratuito de Religión Digital
QUIERO SUSCRIBIRME

Enviar

La **Tribuna Joan Carrera**, en memoria del que fue obispo auxiliar de Barcelona (1991-2008), es una iniciativa conjunta del Grup Sant Jordi de Defensa i Promoció dels Drets

Imprim Humans y del diario catalán, El Punt-Avui.

En esta nueva edición, la novena ya, la Tribuna Joan Carrera ha recibido el apoyo de un amplio abanico de entidades e instituciones eclesiales adheridas a la Tribuna como convocantes: Animaset, el Consell de Laics dels Caputxins de Catalunya, Germans Maristes, Monestir de Sant Pere de les Puel·les, Cristianisme al segle XXI, Cristianisme i Justícia, Equips de Pastoral de la Política i la Comunicació, Fundació Catalunya Religió, Fundació Centesimus Annus, Fundació Escola Cristiana de Catalunya, Fundació Joan Maragall, Fundació Pere Tarrés, Grup Sant Jordi de Promoció i Defensa dels Drets Humans, Justícia i Pau, Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, Effathà-Cristians de base, El Pregó, Santa Anna-Hospital de Campanya o el Grup Cristià del Dissabte, formada por sacerdotes y laicos del País Valenciano, comprometidos con la normalización de la lengua de los cristianos valenciano-parlantes en la Iglesia Valenciana. En esta novena edición, además, se han adherido a la Tribuna, entre otras entidades, la Fundació Vedruna o la Provincia de los Claretianos.

El **objetivo** de la Tribuna Joan Carrera es analizar la situación actual del cristianismo en Europa y en el mundo, como hecho religioso, difundir las experiencias de diálogo, comunicación y participación social y en definitiva, potenciar la presencia del hecho religioso en la sociedad catalana.

Jean-Paul Vesco, dominico francés y abogado de profesión, nació en Lyon. Fue enviado a Argelia el 2002 para refundar la presencia dominica en ese país, después del asesinato del obispo de Orán, Pierre Claverie. El 2012, Vesco fue nombrado, precisamente, obispo de Orán. Organizó la beatificación de los diecinueve mártires de Argelia, entre ellos, los siete monjes del monasterio trapense de Tibhirine. Finalmente el 2021 el papa Francisco lo nombró **arzobispo de Argel**.

En la Tribuna Joan Carrera, el arzobispo Vesco **habló, en una amena conferencia, sobre "La opción por una Iglesia sinodal. El ejemplo de la Iglesia de Argelia"**. Con palabras sencillas y claras, el arzobispo Vesco insistió mucho en la importancia de la fraternidad, de una Iglesia fraterna: *"Soy un fraile dominico formado en la Iglesia a través de una relación más fraternal que paternal. Soy fraile, ordenado sacerdote y después obispo. Pero incluso como obispo me conduce la espiritualidad de hermano antes que la de padre"*.

"Soy un fraile dominico formado en la Iglesia a través de una relación más fraternal que paternal ... Incluso como obispo me conduce la espiritualidad de hermano antes que la de padre"

El arzobispo Vesco, **de carácter sencillo y amable** (fue saludando uno por uno al centenar de asistentes a este almuerzo-coloquio), **destacó que** *"es pastor de una Iglesia pequeña, inserida en un mundo totalmente musulmán"*. También dijo que *"a partir de la independencia de Argelia, hemos tenido una vertiginosa pérdida de poder y de estatus. Pero este hecho no ha disminuido el significado de su presencia ni de su misión. Antes al contrario, con menos poder se ha afirmado la fuerza de su testimonio evangélico"*.

En su conferencia, seguida con sumo interés, el arzobispo Vesco **repasó las tres etapas de la Iglesia en Argelia**: *"De la independencia al decenio negro (1990-2000); una Iglesia en medio de la tempestad y la iglesia de Argelia desde el año 2000 hasta nuestros días"*.

Enviar

Imprim

El arzobispo Vesco terminó su intervención, *"con algunas consideraciones más personales sobre la aspiración a una Iglesia más sinodal"*, **destacando el papel importante de las mujeres en las comunidades cristianas** y *"la fraternidad como figura principal de la Iglesia"*. El arzobispo de Argel, recientemente nombrado por el papa nuevo cardenal, destacó en su intervención *"que la Iglesia habría de pensarse más como una comunidad de hermanos y hermanas"*. Éste es *"el mejor testimonio que puede dar al mundo. Más que una lucha de poder, el necesario reequilibrio entre la clerecía y los laicos, entre hombres y mujeres es una cuestión de alteridad y fraternidad"*. El arzobispo Vesco, con su sinceridad i sencillez, dijo que *"si me gusta que me digan hermano y no padre o monseñor, no es por falsa modestia o coquetería, es precisamente por este reto de alteridad. Necesito a los hermanos y a las hermanas de mi diócesis, de la misma manera que necesité a mis hermanos dominicos para ser lo que soy, por ellos"*.

El almuerzo coloquio con el arzobispo de Argel (que contó con un centenar de participantes), comenzó con unas palabras del escritor **Carles Duarte**, que dio la bienvenida a los presentes a esta novena edición de la Tribuna Joan Carrera.

Posteriormente tuvo lugar la presentación del conferenciante, Jean-Paul Vesco, que corrió a cargo de la periodista **Laura Mor**, responsable de comunicación de la Fundación Vedruna Catalunya Educació.

Entre los **presentes** en este acto estaban los periodistas **Mireia Rourera, Laura Mor, Glòria Barrete, Xavier Pete, Jordi Pacheco y Jordi Llisterrí**, el hermano marista, **Lluís Serra**, el claretiano y director de la revista El Pregó, **Pere Codina** y el también claretiano Màxim Muñoz, los sacerdotes **Jaume Aymar, Cinto Busquet, Lluís Portabella, Peio Sanchez y Xavier Morlans**, estos dos últimos de la iglesia de Santa Anna-Hospital de Campanya, el presidente de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, **Joan Maluquer** (con otros miembros de la junta de la Lliga, como **Pere Fràbregues y Joan Clos**), el director de Asuntos Religiosos de la Generalitat, **Ramon Bassas** así como los exdirectores de Asuntos Religiosos de la Generalitat, **Marcel Joan i Carles Armengol; Ignasi Garcia Clavel**, exdirector de Instituciones Penitenciarias de la Generalitat de Cataluña, **Anna Almuni** (Delegada del Apostolado Seglar de la Diócesis de Barcelona) y **Pilar Alvarez**, las dos de la Institución Teresiana, **Mercè Solé**, del ACO y su marido, **Josep Lligadas**. Además estaba el sacerdote (y amigo), **Vicent Estarlich**, en representación del Grup del Dissabte, que vino expresamente desde la ciudad de València. También estuvo presente el obispo auxiliar de Barcelona, **Javier Vilanova**.

Uno de los objetivos de la Tribuna Joan Carrera, es recoger las inquietudes de la trayectoria de este querido obispo, que falleció el 2008, y actualizarlas, y también, como he dicho

antes, difundir las experiencias de diálogo, comunicación y participación social y política, que, desde el humanismo cristiano, pueden impulsar nuevas propuestas en Cataluña.

Después de la intervención del arzobispo Vesco, el hermano Pau Valls, monje de Montserrat, se encargó de traducir las (numerosas) preguntas que se le hacían al nuevo cardenal y las repuestas que éste daba.

Este ciclo de encuentros se celebra en Barcelona, con una periodicidad de dos o tres cada año. También **están invitados a esta Tribuna, en próximas ediciones, Antonio Spadaro**, jesuita y teólogo, director de la revista La Civiltà Cattolica; el abad de Montserrat, **Manel Gasch**; la abadesa de Sant Benet de Montserrat, **M^a del Mar Albajar**; el cardenal **Luis Antoni Tagle** y la claretiana **Jolanta Kafka**, superiora de la Unión Internacional de Superiores Mayores, que será la próxima invitada, el 20 de marzo, a esta Tribuna Joan Carrera.

Enviar

Imprim

Cabe recordar que la Tribuna Joan Carrera tuvo como anteriores invitados, entre otros, al cardenal de Rabat, el salesiano Cristóbal López, al político vasco Javier Madrazo, al teólogo Jesús Martínez Gordo, a la Subsecretaria del Sínodo, Nathalie Becquart, al arzobispo de Lima, al arzobispo de Lima, Carlos Castillo, al franciscano y obispo emérito de Tánger, Santiago Agrelo y al teólogo Wilhelm Danka.

El neocardenal y arzobispo de Argel protagoniza la novena edición de la Tribuna Joan Carrera

Jean-Paul Vesco: "El testimonio que la Iglesia debe dar es el de la fraternidad"

Jean Paul Vesco, hoy, en Barcelona Flama

"Con mi nombramiento cardenalicio, creo que el Papa ha querido tener un reconocimiento hacia la Iglesia en Argelia por su compromiso por mantener un diálogo fraterno con el islam"

"Lo que antes parecía impensable en la Iglesia se ha convertido en una evidencia, y lo impensable ahora son los retrocesos"

"Estoy seguro de que la dinámica sinodal no se detendrá, sino que se extenderá a todos los niveles de la institución"

19.10.2024 Jordi Pacheco

(*Flama*) Más de cien personas volvieron a reunirse el pasado miércoles 16 de octubre en el restaurante Pomarada de Barcelona para participar en una nueva edición de la **Tribuna Joan Carrera**. Esta vez lo hicieron con una satisfacción añadida: la de haber sabido unos días antes que el invitado, el dominico **Jean-Paul Vesco** (Lyon, 1962) **será creado cardenal en el consistorio del próximo 8 de diciembre.**

Enviar

Imprim

Boletín gratuito de Religión Digital

QUIERO SUSCRIBIRME

Hombre de paz y diálogo, **símbolo de una Iglesia plural y abierta**, como lo definió la periodista Laura Mor en la presentación, este abogado de profesión fue nombrado arzobispo de Argel en 2021 después de haber llegado a Argelia dos décadas antes con la misión de refundar la presencia dominica tras el asesinato del carismático obispo de Orán, Pierre Claverie.

"Soy obispo y pastor de **una pequeña Iglesia en un territorio plenamente musulmán**", dijo a *Flama* minutos antes de una disertación en la que señaló el perfil evolutivo de la Iglesia argelina durante las últimas décadas y reflexionó sobre cómo ha avanzado su diócesis hacia la sinodalidad.

Enviar

Imprimir

Jean-Paul Vesco, arzobispo de Argel

¿Por qué cree que el papa Francisco le nombró cardenal?

No sé, todavía no conozco personalmente al Papa y no he tenido ocasión de hacerle esta pregunta. Pero intuyo que una de las razones es que ha querido tener un reconocimiento hacia el país y hacia nuestra Iglesia, que está comprometida por mantener un diálogo fraterno con el islam. Estoy convencido de que el testimonio que la Iglesia debe dar al mundo es precisamente el de la fraternidad. Por otra parte, hace seis años organicé la beatificación de los 19 mártires de la Iglesia de Argelia, entre ellos los siete monjes de Tibhirine. Creo que esto también pudo influir en mi elección como cardenal.

La curia diocesana de Argel está formada por seis personas, de las cuales cuatro son mujeres. ¿Comparte con el papa la visión de una Iglesia sinodal?

Totalmente. Nuestra experiencia como Iglesia se ha visto profundamente influenciada por las aspiraciones del papa Francisco también en este sentido. Me siento muy cercano a sus ideas sobre la sinodalidad. En el gobierno de la diócesis tenemos como usted dice cuatro mujeres, una composición que no ha sido buscada y que supone una apertura positiva hacia la diferencia. En este aspecto, lo que antes parecía impensable en la Iglesia se ha convertido en una evidencia, y lo impensable ahora son los retrocesos. Por eso, estoy seguro de que la dinámica sinodal no se detendrá, sino que se extenderá a todos los niveles de la institución.

El papa Francisco apuesta a menudo por colocar religiosos al frente de las diócesis. ¿Qué cree que puede aportar, en ese sentido, la vida religiosa?

En Argelia, casi todos los obispos somos religiosos. Los jesuitas llegaron en el siglo XIX para enfocarse en la educación, la caridad y el diálogo interreligioso. Su presencia en el país disminuyó drásticamente después del proceso de independencia, pero sin embargo dejaron una huella muy profunda por su sencillez. La Iglesia no tiene necesidad de mostrar ningún tipo de alarde y debe avanzar hacia esta austeridad que se pone de manifiesto a través de la vida religiosa.

Si el papa Francisco ha llegado hasta allí y ha continuado llevando su maletín, sus viejos zapatos y moverse en un coche pequeño y discreto, yo también podré hacerlo. De esta actitud hay que hacer signos y dejar de considerar sagrados ciertos símbolos que no tienen por qué serlo

Enviar **Cuando se formalice su nombramiento como cardenal en el próximo consistorio y reciba el birrete rojo, el anillo cardenalicio y el título de una Iglesia en Roma, ¿cree que conseguirá sentirse cómodo?**

Imprimir **Si el papa Francisco ha llegado hasta allí y ha continuado llevando su maletín, sus viejos zapatos y moverse en un coche pequeño y discreto, yo también podré hacerlo. De esta actitud hay que hacer signos y dejar de considerar sagrados ciertos símbolos que no tienen por qué serlo.**

¿Este camino hacia la austeridad, podrá contribuir a que la Iglesia recupere la credibilidad por parte de la sociedad?

La Iglesia está organizada jerárquicamente y se inspira en la monarquía, un modelo que se sustenta en la sucesión hereditaria. Esto garantiza un determinado orden y unidad, pero no excluye el hecho de que nos centremos más en el testimonio de la sencillez, que pueda llevarnos hacia una Iglesia de hermanos y hermanas, con otra sensibilidad. Si andamos en esta línea, esto nos hará más cercanos y, efectivamente, hará que la gente pueda confiar más en nosotros.

Esta semana la Comisión Europea ha empezado a estudiar la posibilidad de crear centros de retorno de migrantes fuera de sus fronteras. ¿Cómo se ve la relación migratoria desde Argelia, teniendo en cuenta que es un país situado entre el sur de Europa y el África subsahariana?

La ubicación geográfica de Argelia hace que confluyan tres realidades diferentes en nuestra tierra: la inmigración (los subsaharianos que se instalan en nuestro territorio), la emigración (los autóctonos que se marchan) y todo aquel grupo de personas que llamamos "transitantes", es decir, las que pasan sólo por ir hasta Europa. No puedo tener una respuesta general sobre la migración, ciertamente, porque es un problema terrible ante el que la Iglesia debe tener un papel de acogida. Personalmente, cuando miro en la cara de un migrante y lo conozco, puedo llegar a la conclusión de que esa persona podría haber sido yo mismo. Como cristianos, debemos pensar que hemos tenido suerte de no tener que irnos de nuestro país y que la experiencia tan dura que viven algunos de nuestros hermanos debería hacernos repensar mejor el mundo en el que vivimos.

Enviar

Imprimir

L'arquebisbe d'Alger diu que, en cas que no sigui així, corre el risc de ser antiquada i anacrònica

Una Església més femenina

SÍLVIA OLLER
 Barcelona

L'arquebisbe d'Alger (Algèria), el dominic francès Jean-Paul Vesco (Lió, 1962), nomenat recentment cardenal, va reclamar aquesta setmana més participació de la dona "en posicions de visibilitat i responsabilitat" de l'Església i va advertir que, en cas que no sigui així, corre el risc de "convertir-se en una Església antiquada; no atemporal, sinó anacrònica i desfasada en la seva organització". Vesco és un dels vint-i-un bisbes a qui el papa Francesc concedirà el 8 de desembre la porpra cardenalícia, de manera que tindrà dret a vot al pròxim conclave, que servirà per elegir el nou sant pare, atès que té menys de 80 anys.

En un dinar col·loqui organitzat aquesta setmana per la Tribuna Joan Carrera, Vesco va reivindicar canvis dins de l'Església en diferents aspectes, com ara la forma de governabilitat o el lloc de la dona. Responent al públic assistent a l'acte, que va aplegar un centenar de persones, Vesco va assenyalar que avui dia és "incomprensible" que un dels moments més importants, el comentari de la paraula de Déu durant la missa dominical, "encara no sigui exercit per la dona. "Forma part del dipòsit de la fe? O cal canviar-ho?", va interpel·lar el bisbe, que considera un "problema evident" la seva absència de llocs de responsabilitat.

Magrat que va reconèixer

TRIBUNA JOAN CARRERA

L'arquebisbe Jean-Paul Vesco al dinar col·loqui organitzat per Tribuna Joan Carrera

que s'avança en aquest sentit, i va posar com a exemple els dicasteris vaticans en què les dones ocupen posicions d'alta responsabilitat, va dir sobre l'ordenació diaconal de la dona

A favor del diaconat femení, també defensa els catòlics divorciats que s'han tornat a casar

que és un "camí irreversible" per al qual no hi ha marxa enrere. "Només calen unes quantes dones perquè la cúria deixi de ser una reunió clerical hermètica que es pot caricaturitzar fàcilment", va indicar Ves-

co, llicenciat en Dret, que es va ordenar sacerdot el 2001 després d'haver exercit durant set anys l'advocacia. Predica amb l'exemple. A la seva arxidiòcesi, la cúria diocesana està formada per sis persones, quatre de les quals dones. El religiós, que va participar en la fase diocesana del sínode, va subratllar que la dinàmica sinodal no s'aturarà i s'estendrà a tots els àmbits, Compartir la responsabilitat és augmentar-la, i la nostra Església pateix una gran falta de responsabilitat, va dir.

L'arquebisbe d'Alger des de finals del 2021 (entre el 2012 i el 2021 va ocupar el càrrec de bisbe d'Orà) va fer una crida a pensar la vocació de la dona dins de l'Església no en termes de "complementarietat", com

s'ha fet tradicionalment, sinó d'"alteritat". Això significa que la vocació de la dona se sosté per si mateixa, que s'ha de reconèixer plenament pel que és.

A favor del diaconat femení, també defensa els catòlics divorciats que s'han tornat a casar. Una posició que va abordar al sínode de la família, celebrat el 2015, i al llibre *Tout amour véritable est indissoluble*, i que li va portar "molts conflictes", segons va explicar la periodista Laura Mor, a la seva presentació prèvia.

Com a pastor d'una religió minoritària a l'Àfrica, inserida al món musulmà, també es va referir, responent als assistents, al fenomen de la migració i va reiterar l'important "paper d'acollida de l'Església" amb els migrants.●

El neocardenal i arquebisbe d'Argel protagonitza la novena edició de la Tribuna Joan Carrera

Jean-Paul Vesco: “El testimoni que l'Església ha de donar és el de la fraternitat”

Jordi
Pacheco

| 19 d'octubre de
2024

Jean-Paul Vesco, a Barcelona. | 'Flama'

Més de cent persones van aplegar-se el passat dimecres 16 d'octubre al restaurant Pomarada de Barcelona per participar en una nova edició, la novena, de la **Tribuna Joan Carrera**. Aquest cop ho van fer amb una satisfacció afegida: la d'haver sabut uns dies abans que el convidat, el **dominic Jean-Paul Vesco**, era un dels 21 nous cardenals que seran creats pel papa Francesc el pròxim 8 de desembre en el desè consistori del seu pontificat.

Home de pau i diàleg, símbol d'una Església plural i oberta, com el va definir la periodista Laura Mor en la presentació, aquest advocat de professió va ser **nomenat arquebisbe d'Alger l'any 2021** després de dues dècades a Algèria, on va arribar amb l'encàrrec de refundar la presència

dominica després de l'assassinat del carismàtic bisbe d'Orà, Pierre Claverie. "Soc bisbe i pastor d'una petita Església en un territori plenament musulmà", va dir a *Flama* minuts abans de la seva **dissertació**, en la qual va assenyalar el perfil evolutiu de l'Església algeriana durant les darreres dècades i va reflexionar sobre com ha avançat la seva diòcesi cap a la sinodalitat.

Per què creu que el papa Francesc l'ha escollit per ser cardenal?

No ho sé, encara no conec personalment el Papa i no he tingut ocasió de fer-li aquesta pregunta. Però intueixo que una de les raons és que ha volgut tenir un reconeixement cap al país i cap a la nostra Església pel seu esperit fratern amb l'islam. Estic convençut que el testimoni que l'Església ha de donar al món és precisament el de la fraternitat. D'altra banda, banda, fa sis anys vaig organitzar la beatificació dels 19 màrtirs de l'Església d'Algèria, entre els quals els set monjos de Tibhirine. Crec que el Papa també valora molt això.

La cúria diocesana d'Alger està formada per sis persones, de les quals quatre són dones. Comparteix amb el papa la visió d'una Església sinodal?

Totalment. La nostra experiència com a Església s'ha vist profundament influenciada per les aspiracions del papa Francesc també en aquest sentit. Em sento proper a les seves idees sobre la sinodalitat. En el govern de la diòcesi tenim, com vostè diu, quatre dones, una composició que no ha estat buscada i que suposa una obertura positiva cap a la diferència. En aquest aspecte, el que abans semblava impensable en l'Església s'ha convertit en una evidència, i el que és impensable ara són els retrocessos. Per això, estic segur que la dinàmica sinodal no s'aturarà, sinó que s'estendrà a tots els nivells de la institució.

El papa Francesc aposta sovint per col·locar religiosos al capdavant de les diòcesis. Què creu que pot aportar, en aquest sentit, la vida religiosa?

A Algèria, gairebé tots els bisbes som religiosos. Els jesuïtes hi van arribar al segle XIX per enfocar-se en l'educació, la caritat i el diàleg interreligiós. La seva presència al país va disminuir dràsticament després del procés d'independència, però malgrat això van deixar una empremta molt profunda

per la seva senzillesa. L'Església no té necessitat de mostrar cap mena d'ostentació i ha d'avançar cap a aquesta austeritat que es posa de manifest a través de la vida religiosa.

“Estic convençut que el testimoni que l'Església ha de donar al món és precisament el de la fraternitat”, indica Vesco. | ‘Flama’

Quan es formalitzi el seu nomenament com cardenal en el pròxim consistori i rebi el birret vermell, l'anell i el títol d'una Església a Roma, creu que aconseguirà sentir-se còmode?

Si el papa Francesc hi ha arribat fins allà i ha continuat portant el seu maletí, les seves velles sabates i es mou en un cotxe petit i discret, jo també ho podré fer. D'aquesta actitud cal fer signes i deixar de considerar sagrats certs símbols que no tenen per què ser-ho.

Aquest camí cap a l'austeritat, podrà ajudar a l'Església a recuperar la credibilitat per part de la societat?

L'Església està organitzada jeràrquicament i s'inspira en la monarquia, un model que se sustenta en la successió hereditària. Això garanteix un determinat ordre i unitat, però no exclou el fet que ens centrem més en el testimoniatge de la senzillesa, que ens pugui portar cap a una Església de

germans i germanes, amb una altra sensibilitat. Si caminem en aquesta línia, això ens farà més propers i, efectivament, farà que la gent pugui confiar més en nosaltres.

Aquesta setmana la Comissió Europea ha començat a estudiar la possibilitat de crear centres de retorn de migrants fora de les seves fronteres. Com es veu la realitat migratòria des d'Algèria, tenint en compte que és un país situat entre el sud d'Europa i l'Àfrica subsahariana?

La ubicació geogràfica d'Algèria fa que hi conflueixin tres realitats diferents en la nostra terra: la immigració (els subsaharians que s'instal·len al nostre territori), l'emigració (els autòctons que marxen) i tot aquell grup de persones que anomenem "transitants", és a dir, les que hi passen tan sols per anar fins a Europa. No puc tenir una resposta general sobre la migració, certament, perquè és un problema terrible davant el qual l'Església ha de tenir un paper d'acollida. Personalment, quan miro a la cara d'un migrant i el conec, puc arribar a la conclusió que aquella persona podria haver sigut jo mateix. Com a cristians, hem de pensar que hem tingut sort de no haver de marxar del nostre país i que l'experiència tan dura que viuen alguns dels nostres germans ens hauria de fer repensar millor el món en què vivim.

“L'Església d'Algèria ha estat al servei d'una comunitat cristiana de vegades reduïda a la més mínima expressió.” | Foto: Tribuna Joan Carrera

Sinodalitat, fraternitat i alteritat

Per Montserrat Boixareu . dg. 20/10/2024

a **Obaudire**

Jean-Paul Vesco és un frare dominic que ha estat recentment nomenat cardenal d'Alger, on fou enviat l'any 2002, després de l'assassinat del bisbe d'Orà, Pierre Claverie. Vesco va ser convidat a participar fa una setmana en el dinar col·loqui de la Tribuna Joan Carrera a Barcelona.

A partir del que ha estat la vida de l'Església a Algèria, i concretament del que hi ha viscut el cardenal durant els darrers 22 anys, Vesco va anar desgranant els trets principals de l'Església per a la societat actual. El cardenal, ministre d'una església que habita en un món totalment musulmà, defensà una església sinodal, fraternal i que faci possible l'alteritat.

La referència a una església fraternal es contraposa a l'església basada en un sistema patriarcal, que per Vesco ja ha quedat obsolet. La relació de fraternitat és la que regeix en gran manera les comunitats religioses i, per tant, infereix a l'Església el sentit de comunitat que es troba en el cristianisme des dels seus orígens. Una església fraternal implica igualment una definició per a la relació home-dona que no és el de complementarietat, sinó el d'alteritat. Una relació fraternal, entre germans i germanes, és la que permet una persona arribar a esdevenir plenament el que vol esdevenir, sense que això impliqui necessitar l'altre perquè el complementi, com si s'haguessin de suplir mancances.

Una concepció fraternal de l'Església n'afecta la governança quan es diu que és impensable la possibilitat d'un Concili Vaticà III. Una convocatòria com aquesta suposaria que la presa de decisions aniria només a càrrec dels bisbes. L'Aula Pau VI, on tenen lloc les trobades del Sínode que s'està celebrant actualment, ofereix la imatge de les taules rodones, totes de la mateixa alçada, la imatge d'un canvi d'era perquè els que allà s'hi congreguen són cardenals, bisbes, laics i laiques. Seria, per tant, a aquestes alçades, impossible plantejar el discerniment en la marxa de l'Església d'una altra manera.

L'alteritat que ha de regir la relació entre l'home i la dona en l'Església ha de ser semblant al model social cada vegada més vigent. Un model social igualitari en tot el que respecta a repartiment de tasques i responsabilitats dins i fora de la llar. L'Església no pot quedar-se enrere respecte d'aquesta

evolució social. Pel que fa al paper de les dones en una Església fraternal, cal que aquestes puguin accedir cada vegada a més llocs de responsabilitat per tal que la marxa de l'Església sigui igual que la de la societat. En aquest sentit Vesco destacà que, gràcies al papa Francesc, els dicasteris vaticans compten amb un nombre considerable de dones amb càrrecs de responsabilitat. Només amb això ja hi ha hagut un canvi en l'ambient i en la manera de fer dels dicasteris.

Més enllà de fer-se la pregunta amb una connotació més de tipus pastoral de *com* ha de ser actualment la presència de l'Església en la societat, Jean-Paul Vesco parteix del seu coneixement de la realitat en la societat algeriana. Vesco planteja la qüestió que ha hagut d'encarar sobre el *perquè* de la presència de l'Església en la societat. Malgrat que no hi hagi una resposta humana definitiva, cal plantejar-se una presència que defugui tot intent de proselitisme o que comporti gestos de conquesta segons en quin país es trobi. L'actitud del cristià ha de ser la del qui sap que no té mai tota la veritat sobre Déu perquè li quedarà sempre quelcom per conèixer, igual que li cal acceptar una part de desconeixement sobre la fe de l'altre. Vesco es referí a la declaració del bisbe d'Orà assassinat l'1 d'agost de 1996: "Ningú no posseeix Déu, ningú no posseeix la veritat; i a mi em cal la veritat de l'altre."

Papa Francesc, Espiritualitat, Episcopat, Societat

El nou cardenal Jean-Paul Vesco, al jardí del restaurant Pomarada de Barcelona, on va participar a la Tribuna Joan Carrera ■ JUANMA RAMOS

Jean-Paul Vesco. Arquebisbe d'Algèria. El papa l'acaba de fer cardenal

“Fent-me cardenal el papa ha distingit l'Església d'Algèria”

■ “Quan va accelerar les beatificacions dels 19 màrtirs dels ‘anys de plom’ a Algèria, ja va donar suport a la nostra Església fraternal”

■ “Quan miro la cara d'un migrant i el conec, puc arribar a la conclusió que podria haver sigut jo mateix”

Mireia Rourera
 Barcelona

El 8 de desembre el papa crearà cardenal Jean-Paul Vesco, l'actual arquebisbe d'Algèria, un domini de 62 anys que, quan toqui, serà un dels que podran votar en el conclave per escollir el successor de Francesc. Vesco, símbol d'una Església plural i oberta, que defensa una Església acollidora dels migrants (“Quan els conec penso que podria ser jo mateix”), va ser el protagonista de la darrera Tribuna Joan Carrera, un espai de diàleg per parlar del cristianisme a Catalunya, Europa i el món que organitza el Grup Sant Jordi pels Drets Humans i El Punt Avui amb el suport de vint-i-cinc entitats més.

Com valora que el papa el faci cardenal?
 Imposa molt. No tinc la respos-

ta a aquesta decisió que ha pres el papa, per això li he demanat que m'ho expliqui. De tota manera, penso que probablement la raó principal és que ha volgut donar valor a una Església que està inserida en el món musulmà, que té unes característiques molt particulars. Crec que m'ha creat cardenal per Algèria, per l'Església d'Algèria. Hi ha el fet que als anys noranta hi va haver dinou religiosos martiritzats en el decurs d'aquells anys de plom que hi va haver al país, i el papa, ara fa sis anys, va accelerar la seva beatificació. Ha volgut donar valor a la història i a aquesta Església fraternal.

Vostè connecta amb el papa, amb les seves idees, l'Església sinodal...

Sí, i probablement aquesta sigui una altra raó per la qual el papa m'ha escollit. Encara no el conec personalment, però efectivament em sento molt proper a

les seves idees, especialment el que deia de la fraternitat i en els àmbits de l'acollida, el paper de la dona, la governabilitat de l'Església. Em sento proper a les seves idees sobre la sinodalitat, fins fa poc impensable i ara evident i sense retrocés. Per això estic segur que la dinàmica sinodal no s'aturarà, sinó que s'estendrà a tots els nivells de la institució. En el nostre govern de la diòcesi d'Algèria, format per sis persones, hi tenim quatre dones.

A Catalunya els dos darrers bisbes triats pel papa Francesc són religiosos: un cistercenc i un dominic, com vostè. Com interpreta la tria de religiosos i no sacerdots diocesans? Potser perquè són menys clericals?

Bé, a Algèria gairebé tots els bisbes són religiosos. Durant molts anys a Algèria hi van dominar els jesuïtes, que van enfo-

car molt la seva tasca en l'educació, la caritat i el diàleg interreligiós, i van deixar una gran empremta per, sobretot, la seva senzillesa. Mai han mostrat ostentació, han estat propers, i això ha fet que hagin impregnat aquesta idea, que té a veure amb l'autoritat, que a l'Església hi ha d'haver més fraternitat i austeritat i no tanta necessitat de mostrar ostentació. L'Església no té necessitat de demostrar cap mena d'ostentació i ha d'avançar cap a aquesta austeritat que es posa de manifest a través de la vida religiosa. S'ha d'anar restant valor a l'ostentació i als símbols d'autoritat: el qui avui és bisbe es pot trobar demà una altra persona per sobre d'ell. El papa, i ho veiem en la seva manera de fer, és un exemple d'això.

Aquest camí cap a l'austeritat podrà ajudar l'Església a recuperar la credibilitat de la societat?

L'Església està organitzada jeràrquicament i s'inspira en la monarquia, un model que se sustenta en la successió hereditària. Aquest model ha d'anar canviant; hi ha una altra Església més senzilla, que és en la que milita el papa Francesc. Cert que, com a tot arreu, a l'Església hi ha d'haver un ordre, però jo penso que cal una Església més de germans i germanes, que tingui altra sensibilitat. Hi ha dues maneres de pensar avui a l'Església: una que dona molta importància a la jerarquia, que és la que hem tingut tradicionalment, i una altra, en la que jo milito, que s'ha d'anar cap a una altra línia. Si caminem en aquesta línia, això ens farà més propers i, efectivament, farà que la gent pugui confiar més en nosaltres. I no tant per salvar l'Església, en la qual òbviament crec, sinó, sobretot, per salvar el missatge de Crist.

Vostè ve de la perifèria, du una vida senzilla. Com se sentirà quan el facin cardenal, amb tot aquest protocol?

Si el papa, que continua anant amb el seu portafolis sota el braç, que va amb un cotxe petit, que duu el seu mòbil normal per trucar a la gent..., ho ha superat, jo també ho podré fer. Ell de tot això n'ha fet signes de transformació. Cal deixar de considerar sagrats certs símbols que no tenen per què ser-ho.

Cardenals joves com vostè i propers a les idees transformadores de Francesc seran els qui en el futur conclave hauran d'escollir el futur papa.

Francesc ha reemplaçat gran part del col·legi cardenalici; vol dir que el 94 per cent eren més grans de 75 anys. No només ha renovat el consell sinó que ha canviat la seva composició, i amb això està intentant canviar el setial cardenalici. En diòcesis de grans ciutats com ara Madrid, Barcelona, París, Lió, Milà... ha canviat tots els bisbes. Ha canviat no només les edats sinó la manera de fer. Grans capitals que havien estat sempre seu cardenalícia ara no tenen cardenal i, en canvi, a ciutats de la perifèria, com podria ser el cas de Mongòlia, el Marroc o el meu cas mateix, ens n'ha fet. Aquesta és la veritable revolució. El temps ens dirà si ha anat bé o no.

Vostè viu la realitat migratòria en primera persona.

És un problema terrible davant el qual l'Església ha de tenir un paper d'acollida. Quan miro la cara d'un migrant i el conec, puc arribar a la conclusió que podria haver sigut jo mateix. Com a cristians, hem de pensar que hem tingut sort de no haver de marxar del nostre país; l'experiència tan dura que viuen alguns dels nostres germans ens hauria de fer repensar millor el món en què vivim. ■